

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 februarie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea păților, recursul ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2014, de către inculpata

Popescu Viorica Victor, născută la 18 iunie 1990, originară și domiciliată în s.Ulmu, r-nul Ialoveni.

Termenul examinării cauzei:

1. 28.03.2013 - 03.02.2014 - prima instanță,
2. 04.04.2014 - 04.06.2014 - instanța de apel,
3. 09.10.2014 - 10.02.2015 - instanța de recurs.

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

Colegiul penal asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 03 februarie 2014, Popescu Viorica a fost condamnată în baza art.165 alin.(1) lit.a), b) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Popescu Viorica, la 05 februarie 2013, având scopul traficării ființelor umane peste hotarele R.Moldova, prin înșelăciune, recrutare și transportare a acestora, în scop de exploatare sexuală comercială în Turcia, sub pretextul angajării la lucru în Cipru în calitate de deretecătoare, s-a întâlnit cu Chirilenco Aurica, cu care a discutat despre plecarea în Cipru, înșelînd-o că vor lucra în calitate de deretecătoare într-un hotel contra sumei de 1300-1400 euro. Întru realizarea intenției sale criminale, i-a spus acesteia din urmă că pentru a pleca în Cipru este necesar a-i perfectă actele, a luat de la ultima copiile buletinului de identitate și a pașaportului străin, primind ca recompensă suma de 2000 lei.

Continuîndu-și acțiunile sale infracționale, la 08 februarie 2013, Popescu Viorica a contactat-o telefonic pe Chirilenco Aurica și, sub pretextul că este necesară suma de 200 euro pentru perfectarea actelor și vizei, s-au întâlnit în orașelul Vatra, mun.Chișinău, unde a primit suma dată.

Ulterior, la 12 februarie 2013, întîlnindu-se cu Chirilenco Aurica, ambele s-au deplasat la aeroportul din mun.Chișinău, unde pe numele ultimei era bronat bilet avia și a organizat transportarea acesteia în or.Istambul, Turcia, unde a fost întîlnită de o persoană de naționalitate turcă, nestabilită de organul de urmărire penală și dusă într-o casă unde a fost adăpostită, după care, sub presiune psihică și amenințări, în scopul întoarcerii unei datorii, a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, contrar voinței

sale, a fost impusă să presteze servicii sexuale pînă la 17 februarie 2013, cînd s-a reîntors în R.Moldova.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul I.Cernolev în numele inculpatei, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta incriminată inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii, invocînd că instanța a judecat cauza unilateral, în mare parte fără participarea inculpatei, prin ce i-a încălcat dreptul la apărare; nu au fost examinate probele prezentate de partea apărării, care combat probele acuzării și pun la îndoială depozițiile părții vătămate; nu au fost specificate prin care acțiuni concrete ale inculpatei a avut loc recrutarea părții vătămate, avînd în vedere că aceasta din propria inițiativă a telefonat-o pe inculpată și a solicitat să se întâlnească cu ea; în acțiunile inculpatei nu există elementul laturii obiective referitor la transportarea părții vătămate, deoarece aceasta singură s-a deplasat cu automobilul la aeroport; nu există legătură causală între presupusa exploatare sexuală comercială în Turcia și aplicarea față de partea vătămată a violenței psihice, în măsura în care nu au fost stabilite careva acțiuni de complicitate între persoanele de origine turcă și V.Popescu; partea vătămată avînd intenția de a estorca bani de la inculpată, a determinat-o să plece pentru 4 zile în Turcia, inventînd istoria, precum că a fost traficată și impusă să presteze servicii sexuale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2014, a fost respins apelul avocatului I.Cernolev în numele inculpatei, ca fiind nefondat.

Instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunii imputate este demonstrată integral prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată, și anume declarațiile părții vătămate A.Chirilenco, a martorului D.Diaconu și actele cauzei – procesul-verbal de ridicare și examinare a pașaportului stăin a cet.A.Chirilenco din 18.02.2013 și a biletelor de avion din 17.02.2013, care au fost corect apreciate, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și care cert dovedesc faptul că inculpata prin înșelăciune, în scop de exploatare sexuală, a recrutat partea vătămată și a transportat-o în Turcia promițîndu-i că îi va oferi un loc de muncă peste hotarele țării și va suporta toate cheltuielile.

La fel, instanța a conchis că argumentul apărării în ce privește achitarea inculpatei, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, nu poate fi reținut, deoarece prima instanță just a încadrat acțiunile inculpatei ca recrutarea și transportarea unei persoane fără consimțămîntul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvîrșită prin amenințarea cu aplicarea sau aplicarea violenței psihice nepericuloase pentru viață și sănătatea persoanei, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, prin înșelăciune.

Instanța de apel a menționat că argumentul apărării, precum că instanța nu a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, este neîntemeiat, deoarece prima instanță, la stabilirea pedepsei, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care este una gravă, de circumstanțele atenuante și lipsa celor agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei, de persoana acesteia, precum și de condițiile de viață ale familiei ei, de motivul și scopul acesteia, fiind ghidată în acțiunile sale de un interes material, considerînd că prima instanță i-a aplicat o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, reținînd și faptul că poziția acesteia este una dublă în sens că, pe de

o parte solicită achitarea sa pe motiv de neîntregire a laturii obiective a infracțiunii imputate, nerecunoscându-și vinovăția, iar pe de altă parte critică pedeapsa aplicată considerînd-o una prea aspră,

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpata care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și anume a lăsat fără apreciere faptul că acțiunile sale nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate, nu sînt stabilite careva forme de participare conform prevederilor art.42 Cod penal; la baza deciziei s-au pus depozițiile părții vătămate, fără să fie audiată direct în ședința de judecată; în acțiunile sale lipsește latura obiectivă referitor la faptul transportării părții vătămate, deoarece aceasta singură a plecat la aeroport; nu există legătura causală dintre presupusa exploatare sexuală comercială în Turcia a părții vătămate și acțiunile ei în măsura în care nu au fost stabilite careva acțiuni de complicitate între persoane de origine turcă și dînsa la aplicarea față de partea vătămată a violenței psihice; decizia instanței de apel urmează a fi casată deoarece s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit textului recursului, recurenta invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul conchide că aceste temeiuri nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

Astfel, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

După cum rezultă din materialele cauzei, instanțele de fond în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, și anume: declarațiile părții vătămate A.Chirilenco, a martorului D.Diaconu și actele cauzei - procesul-verbal de ridicare și examinare a pașaportului stăin a cet.A.Chirilenco din 18.02.2013 și a biletelor de avion din 17.02.2013. Toate aceste probe au fost verificate sub aspectul pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al colaborării lor, corect statuînd asupra concluziei de vinovăție a lui V.Popescu în cele imputate.

Prin urmare, argumentele recurantei, precum că nu este vinovată de traficarea părții vătămate, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar

nerecunoașterea vinovăției de către aceasta nu echivalează cu achitarea sa, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția ei în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul consideră neîntemeiată reținerea în acțiunile inculpatei V.Popescu a semnelor calificative prevăzute la lit.a) alin.(1) art.165 Cod penal - *“amenințarea cu aplicarea violenței psihice nepericuloase pentru viață și sănătatea persoanei”*.

Dispoziția art.165 alin.(1) lit.a) Cod penal, prevede următoarele modalități ale acțiunii sau inacțiunii: a) aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viață și sănătatea persoanei, b) amenințarea cu aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei.

Potrivit doctrinei juridice, prin *amenințarea cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei* trebuie de înțeles acea formă a violenței psihice, care presupune efectuarea de către făptuitor a unui act de natură să inspire victimei temere, care o pune în situația de a nu mai avea resurse psihice necesare pentru a rezista constrângerii. Deci, *violența psihică* constă într-o amenințare, care trebuie să aibă un caracter real și imediat, pe când *amenințarea cu aplicarea violenței psihice nepericuloase pentru viață și sănătatea persoanei* reprezintă o inadvertență terminologică, inaplicabilă în practică.

Astfel, reieșind din prevederile legale enunțate, se constată că, în cauza dată, lipsește semnul calificativ prevăzut de norma penală menționată supra, imputat inculpatei - *„amenințarea cu aplicarea violenței psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei”*, deoarece nu s-a stabilit că V.Popescu a influențat și amenințat partea vătămată cu aplicarea violenței psihice și nu a aplicat asupra acesteia violență psihică nepericuloasă pentru viața și sănătatea ei în scop de exploatare sexuală comercială, nu a fost stabilită complicitatea dintre persoana de origine turcă și inculpată, mai mult, inculpata nu a fost învinuită că a acționat în acest scop împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, fapt ce denotă că atât prima instanță, cât și instanța de apel, neîntemeiat au reținut în seama inculpatei acest semn calificativ.

Prin urmare, Colegiul penal consideră necesar a exclude semnul calificativ lit.a) incriminat lui V.Popescu, iar acțiunile ei urmează a fi încadrate juridic în prevederile art.165 alin.(1) lit.b) Cod penal - recrutarea, transportarea unei persoane fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială sau necomercială, săvârșită prin înșelăciune, deoarece cu certitudine a fost dovedit faptul traficării părții vătămate A.Chirilenco, prin înșelăciune de către inculpata V.Popescu, care a recrutat-o și a contribuit la plecarea acesteia în Turcia în scop de exploatare sexuală comercială.

La stabilirea pedepsei, ținând seama de prevederile stipulate în art.61, 75 Cod penal, de gravitatea fetei săvârșite de inculpată, care face parte din categoria celor grave, de persoana acesteia, care se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecată, de circumstanțele atenuante reținute de instanțele de fond și de scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, Colegiul penal consideră că corijarea și reeducarea acesteia poate avea loc doar cu izolarea ei de societate.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs admite recursul, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal consideră că recursul declarat de inculpata V.Popescu urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, în partea încadrării juridice și stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de inculpata Popescu Viorica, casează parțial sentința Judecătoriei Strășeni din 03 februarie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2014, în partea calificării faptei și stabilirii pedepsei, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre în această parte, potrivit căreia:

Popescu Viorica se condamnă în baza art.165 alin.(1) lit.b) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmează a se calcula din 10 februarie 2015, cu deducerea perioadei aflării sub arest și a pedepsei executate de la 18 februarie 2013 până la 26 noiembrie 2013 și de la 05 martie 2014 până la 09 februarie 2015, inclusiv.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 24 februarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun